

Republica Moldova
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂRE
PRIVIND CONTROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII

**Legii nr. 52 din 16 martie 2023 pentru implementarea considerentelor
unor hotărâri ale Curții Constituționale**

(sesizarea nr. 94a/2023)

CHIȘINĂU
11 martie 2024

HOTĂRÂRE PRIVIND CONTROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII LEGII NR. 52 DIN 16
MARTIE 2023 PENTRU IMPLEMENTAREA CONSIDERENTELOR UNOR HOTĂRÂRI ALE
CURȚII CONSTITUȚIONALE

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională, judecând în componența:

nei Domnica MANOLE, *Președinte*,
nei Viorica PUICA,
dlui Nicolae ROȘCA,
nei Liuba ȘOVA,
dlui Serghei ȚURCAN,
dlui Vladimir ȚURCAN, *judecători*,
cu participarea nei Cristina Chihai, *asistent judiciar*,

Având în vedere sesizarea înregistrată la 28 martie 2023,
Examinând sesizarea menționată în ședință plenară publică,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând în camera de consiliu,
Pronunță următoarea hotărâre:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea depusă la Curtea Constituțională la 28 martie 2023, pe baza articolelor 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, 25 lit. g) din Legea nr. 317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale nr. 502 din 16 iunie 1995, de doamna Zinaida Greceanâi și de domnii Vlad Batrâncea și Vladimir Voronin, deputați în Parlamentul Republicii Moldova.

2. Autorii sesizării îi solicită Curții să verifice constituționalitatea Legii nr. 52 din 16 martie 2023 pentru implementarea considerentelor unor hotărâri ale Curții Constituționale.

3. La 16 martie 2023, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat legea contestată, în vederea implementării considerentelor unor hotărâri ale Curții Constituționale. În esență, legea contestată stabilește că în textul actelor normative adoptate de Parlamentul Republicii Moldova, cuvintele „limba moldovenească”, „limba de stat”, „limba oficială” și „limba maternă” se substituie cu cuvintele „limba română”.

4. De asemenea, în una din prevederile sale, legea constată desuetudinea textului „funcționând pe baza grafiei latine” din articolul 13 alin. (1) din Constituție și a textului „în baza grafiei latine” din articolul 6 alineatele (2) și (3) din Legea cu privire la prevederile de bază ale statutului juridic special al localităților din stânga Nistrului (Transnistria).

5. Prin decizia Curții Constituționale din 31 octombrie 2023, sesizarea a fost declarată admisibilă, fără a se prejudeca fondul cauzei.

6. În procesul examinării cauzei, Curtea Constituțională a solicitat opiniile Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova și Guvernului.

7. În ședința plenară publică a Curții au fost prezenți dl Radu Radu, reprezentantul Parlamentului, și dl Eduard Serbenco, reprezentantul Guvernului.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

8. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 13

Limba de stat, funcționarea celorlalte limbi

„(1) Limba de stat a Republicii Moldova este limba română, funcționând pe baza grafiei latine.

(2) Statul recunoaște și protejează dreptul la păstrarea, la dezvoltarea și la funcționarea limbii ruse și a altor limbi vorbite pe teritoriul țării.

(3) Statul facilitează studierea limbilor de circulație internațională.

(4) Modul de funcționare a limbilor pe teritoriul Republicii Moldova se stabilește prin lege organică.”

Articolul 72

Categorii de legi

„(1) Parlamentul adoptă legi constituționale, legi organice și legi ordinare.

(2) Legile constituționale sunt cele de revizuire a Constituției.

(3) Prin lege organică se reglementează:

[...]

p) celelalte domenii pentru care, în Constituție, se prevede adoptarea de legi organice;

r) alte domenii pentru care Parlamentul consideră necesară adoptarea de legi organice.

[...].”

9. Prevederile relevante ale Legii nr. 52 din 16 martie 2023 pentru implementarea considerentelor unor hotărâri ale Curții Constituționale sunt următoarele:

„Având în vedere că interpretarea dată dispozițiilor constituționale comportă caracter oficial și obligatoriu pentru toți subiecții raporturilor juridice, iar actele Curții Constituționale prin care se interpretează un text constituțional au putere de lege și, prin considerentele pe care se sprijină, sunt obligatorii pentru toate organele constituționale ale Republicii Moldova, precum și dată fiind obligația de a implementa considerentele exprimate în

Hotărârea Curții Constituționale nr. 36/2013 privind interpretarea articolului 13 alineatul (1) din Constituție în corelație cu Preambulul Constituției și Declarația de Independență a Republicii Moldova, paragrafele 119–124,

Hotărârea Curții Constituționale nr. 4/2021 pentru controlul constituționalității Legii nr.234/2020 cu privire la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul Republicii Moldova, paragrafele 37 și 38,

Avizul Curții Constituționale nr. 3/2017 la proiectul de lege pentru modificarea articolului 13 din Constituția Republicii Moldova,

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – În textul actelor normative adoptate de Parlament:

cuvintele „limba moldovenească”, la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvintele „limba română” la forma gramaticală corespunzătoare;

HOTĂRÂRE PRIVIND CONTROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII LEGII NR. 52 DIN 16
MARTIE 2023 PENTRU IMPLEMENTAREA CONSIDERENȚELOR UNOR HOTĂRÂRI ALE
CURȚII CONSTITUȚIONALE

cuvintele „limba de stat”, „limba oficială” și „limba maternă”, la orice formă gramaticală, în cazul în care se are în vedere limba de stat a Republicii Moldova, se substituie cu cuvintele „limba română” la forma gramaticală corespunzătoare.

Art. II. – Se constată desuetudinea textului „funcționând pe baza grafiei latine” de la articolul 13 alineatul (1) din Constituția Republicii Moldova și a textului „în baza grafiei latine” de la articolul 6 alineatele (2) și (3) din Legea nr.173/2005 cu privire la prevederile de bază ale statutului juridic special al localităților din stânga Nistrului (Transnistria).

Art. III. – La punctul 1 litera a) și punctul 2 din Hotărârea Parlamentului nr.433/1990 cu privire la zilele comemorative, zilele de sărbătoare și la zilele de odihnă în Republica Moldova, cu modificările ulterioare, și la articolul 111 alineatul (1) litera i) din Codul muncii al Republicii Moldova nr.154/2003 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2003, nr.159–162, art.648), cu modificările ulterioare, textul „Limba noastră” se substituie cu textul „Ziua Limbii Române”.

Art. IV. – Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Art. V. – Autoritățile publice cu competență de adoptare, aprobare sau emitere a actelor normative inferioare legii vor opera, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, modificările ce se impun în sensul acesteia.

Art. VI. – Agenția Resurse Informaționale Juridice, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, va asigura operarea în Sistemul informațional „Registrul de stat al actelor juridice” a modificărilor ce se impun în sensul acesteia, în toată legislația Republicii Moldova, inclusiv în Constituția Republicii Moldova.”

ÎN DREPT

I. Argumentele autorilor sesizării

10. Autorii sesizării consideră că legea contestată revizuieste, în realitate, Constituția. Totuși, pentru a fi constituțională, orice revizuire a Constituției, indiferent de motivele invocate și de procedeu utilizat, trebuie să respecte procedura prevăzută de Titlul al VI-lea din Constituție. Potrivit acestora, procedura specială de modificare a Constituției nu poate fi confundată cu procedura adoptării legilor obișnuite.

11. De asemenea, potrivit autorilor sesizării, revizuirea Constituției nu este permisă pe durata stării de urgență, de asediu și de război, iar legea contestată a fost adoptată în timp ce era în vigoare o hotărâre a Parlamentului cu privire la declararea stării de urgență.

12. Pentru că legea contestată se referă la modificarea care trebuie operată „în textul legilor Republicii Moldova”, autorii sesizării afirmă că Parlamentul trebuia să divizeze prevederile referitoare la modificarea Constituției și cele referitoare la modificarea celorlalte acte normative în două legi: una organică, iar cealaltă constituțională.

13. Autorii sesizării susțin că legea contestată încalcă articolele 72, 75, 141, 142 și 143 din Constituție.

II. Argumentele autorităților și ale organizațiilor care și-au prezentat opiniile

14. În opinia sa, Parlamentul a notat că legea contestată a fost adoptată pentru implementarea unor hotărâri ale Curții Constituționale și că aceasta nu reprezintă, în realitate, o modificare a conținutului normei constituționale. Parlamentul consideră că sesizarea trebuie respinsă ca neîntemeiată.

15. În opinia prezentată de Guvern se menționează că, în virtutea funcției sale de legiferare, Parlamentul a realizat o ajustare tehnică în textele actelor normative adoptate de Parlament, ca fiind determinată și condiționată de Hotărârea Curții Constituționale nr. 36 din 5 decembrie 2013. Legea contestată de autorii sesizării este o lege organică. Conform articolului 72 alin. (3) lit. r) din Constituție, Parlamentul are competența de a adopta legi organice. Guvernul conchide că sesizarea nu întrunește condițiile de admisibilitate consacrate în jurisprudența Curții Constituționale și, prin urmare, Legea contestată este constituțională.

III. Aprecierea Curții Constituționale

A. Admisibilitatea

16. Prin decizia sa din 31 octombrie 2023, Curtea a verificat respectarea condițiilor de admisibilitate a sesizării.

17. În conformitate cu articolele 25 lit. g) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. g) din Codul jurisdicției constituționale, deputații au prerogativa sesizării Curții Constituționale

18. Curtea a reținut că obiectul sesizării îl constituie Legea nr. 52 din 16 martie 2023. În conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor ține de competența Curții Constituționale.

19. Legea contestată nu a făcut anterior obiect al controlului de constituționalitate.

20. Autorii sesizării au afirmat că legea contestată contravine articolelor 72 (*categoriile legilor*), 75 (*referendumul*), 141 (*inițiativa revizuirii Constituției*), 142 (*limitele revizuirii Constituției*) și 143 (*legea privind modificarea Constituției*) din Constituție.

21. Cu privire la incidența articolului 75 din Constituție, autorii sesizării nu au prezentat argumente care să demonstreze aplicabilitatea acestuia. Curtea subliniază că simpla enumerare a prevederilor constituționale nu reprezintă critici veritabile de neconstituționalitate. În situații similare, Curtea a respins ca inadmisibile sesizările formulate, precizând că trimiterea la un text din Constituție, fără explicarea pretensei neconformități cu acesta a prevederilor legale contestate, nu echivalează cu un argument (DCC nr. 150 din 17 noiembrie 2022, § 21).

22. Referitor la aplicabilitatea articolelor 72, 141, 142 și 143 din Constituție, autorii sesizării au susținut că orice revizuire a Constituției, indiferent de motivele invocate și de procedeu utilizat, trebuie să se încadreze în ordinea constituțională existentă și să respecte procedura stabilită în Titlul al VI-lea din Constituție. Potrivit acestora, Legea nr. 52 revizuieste

Constituția în perioada stării de urgență fără să fie o lege constituțională, fără să fi fost avizată de Curtea Constituțională și fără să fi fost aprobată prin referendum.

23. Analizând Legea contestată, Curtea a observat că aceasta conține, pe de o parte, prevederi care impun substituirea cuvintelor „limba moldovenească”, „limba de stat”, „limba oficială”, „limba maternă” și „limba noastră” la orice formă gramaticală, în toate actele normative adoptate de Parlament, cu cuvintele „limba română” la forma gramaticală corespunzătoare. Pe de altă parte, Legea conține prevederi care declară desuet textul „funcționând pe baza grafiei latine” de la articolul 13 alineatul (1) din Constituția Republicii Moldova și textul „în baza grafiei latine” de la articolul 6 alineatele (2) și (3) din Legea nr.173/2005 cu privire la prevederile de bază ale statutului juridic special al localităților din stânga Nistrului (Transnistria).

24. Din punctul de vedere al impunerii denumirii „limba română” în detrimentul altor formulări legale utilizate (*i.e.* „moldovenească”, „de stat”, „oficială”, „maternă” sau „[a] noastră”), Curtea a subliniat că în Hotărârea sa nr. 36 din 5 decembrie 2013, ea a reținut prevalența denumirii „limba română” din Declarația de Independență, față de denumirea „limba moldovenească” din articolul 13 din Constituție (a se vedea § 124). Ulterior, prin Avizul nr. 3 din 31 octombrie 2017 la proiectul de lege pentru modificarea articolului 13 din Constituția Republicii Moldova, Curtea a reținut că inițiativa de modificare a articolului 13 din Constituție nu constituie o inițiativă ordinară de modificare a Legii Supreme, ci una tehnică, care rezultă din obligativitatea executării Hotărârii Curții Constituționale nr. 36 din 5 decembrie 2013, care este executorie pentru toate autoritățile publice și pentru toate persoanele juridice și fizice (a se vedea § 19). La § 21 din Aviz, Curtea a reținut că, indiferent de rezultatul examinării acestor amendamente de ordin tehnic, Hotărârea Curții Constituționale nr. 36 din 5 decembrie 2013 prin care s-a stabilit prevalența denumirii „limba română” ca limbă de stat a Republicii Moldova nu încetează să-și producă efectele juridice, aceasta aplicându-se direct, fără nici o altă condiție de formă. În sprijinul acestui considerent, Curtea a reiterat că hotărârile interpretative ale Curții Constituționale sunt texte cu valoare constituțională și parte integrantă a Constituției. Ele fac corp comun cu dispozițiile pe care le interpretează. Toate autoritățile publice au obligația să respecte Hotărârea Curții Constituționale nr. 36 din 5 decembrie 2013. A urmat Hotărârea nr. 17 din 4 iunie 2018 pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul Republicii Moldova și a articolului 4 alin. (2) din Codul jurisdicției constituționale, în care Curtea a utilizat, atunci când a făcut trimitere la articolul 13 din Constituție, denumirea de „limba română” (a se vedea §§ 11 și 37). În fine, în Hotărârea sa nr. 4 din 21 ianuarie 2021 pentru controlul constituționalității Legii nr. 234 din 16 decembrie 2020 cu privire la funcționarea limbilor vorbite pe teritoriul Republicii Moldova, Curtea a reținut, în principal, că potrivit articolului 13 alin. (1) din Constituție, în interpretarea Hotărârii Curții Constituționale nr. 36 din 5 decembrie 2013, limba de stat a Republicii Moldova este limba română. „Consacrarea constituțională a limbii române ca limbă de stat îi conferă acesteia caracterul de limbă oficială a statului” (a se vedea § 37).

25. Curtea a reamintit că textul „hotărârile Curții Constituționale” din articolul 140 alin. (2) din Constituție nu distinge nici în funcție de tipurile actelor pe care Curtea le pronunță (hotărâre, decizie, aviz), nici în funcție de conținutul acestora, ceea ce conduce la concluzia că toate actele Curții pronunțate în exercitarea competențelor sale constituționale sunt definitive. Noțiunea de „hotărâre” este una generală și cuprinde toate tipurile de acte ale Curții: hotărâre, decizie, aviz. Indiferent de denumirea lor, actele respective sunt definitive și nu pot fi atacate. Astfel, textul „hotărârile Curții Constituționale” din articolul 140 alin. (2) din Constituție în accepțiunea de acte adoptate de Curte are în vedere hotărârile, deciziile și avizele pronunțate de Curte în exercitarea competențelor sale constituționale (HCC nr. 20 din 9 iulie 2020, § 34). Mai mult, în orice situație, respectarea efectului general obligatoriu al hotărârilor Curții Constituționale nu înseamnă doar a da eficiență dispozitivului acestora, ci și, în egală măsură, considerentelor, respectiv interpretării date de Curtea Constituțională textelor Constituției, or, hotărârea este un întreg, o unitate a considerentelor și dispozitivului. Prin urmare, interpretarea dată dispozițiilor constituționale comportă caracter oficial și obligatoriu, prin considerentele pe care se sprijină, pentru toți subiecții raporturilor juridice. Aceasta se aplică direct, fără nici o altă condiție de formă (a se vedea HCC nr. 33 din 10 octombrie 2013, §§ 41, 47).

26. Anterior adoptării legii contestate, potrivit articolului 13 din Constituție, în lumina jurisprudenței menționate a Curții Constituționale, limba de stat a Republicii Moldova este limba română. Așadar, textul „Limba de stat a Republicii Moldova este limba română” din acest articol a devenit parte din corpul Constituției ca rezultat al jurisprudenței Curții Constituționale. Adoptând legea contestată, Parlamentul nu a modificat conținutul textului constituțional respectiv și, prin urmare, articolele 141, 142 și 143 din Constituție nu sunt incidente.

27. Curtea a notat că prin dispozițiile legale contestate s-au operat modificări tehnice în textul constituțional în acord cu o jurisprudență îndelungată și bine-consolidată a Curții. Parlamentul, atunci când, prin Legea contestată, a substituit denumirea formală („limba moldovenească”), în toate actele normative adoptate de Parlament, cu cuvintele „limba română”, de fapt, a executat hotărârile Curții Constituționale, inclusiv considerentele acestora. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale menționate mai sus la §§ 23-25, Hotărârile Curții Constituționale, inclusiv raționamentele acesteia, făcând parte din textul constituțional interpretat, se aplică direct, fără nici o altă condiție de formă. În acest context, Curtea a reamintit că respectarea hotărârilor Curții Constituționale este o condiție necesară și esențială pentru buna funcționare a autorităților publice ale statului și pentru afirmarea statului de drept (HCC nr. 33 din 10 octombrie 2013, § 52).

28. Având în vedere aceste circumstanțe, dar mai ales faptul că actele Curții Constituționale nu pot fi contestate, sunt definitive și, indiferent de natura lor, își produc efectele pe care Constituția le conferă, forța lor juridică neputând fi contestată de o altă autoritate, Curtea a considerat vădit inadmisibilă sesizarea în partea referitoare la articolele din Legea contestată care vizează substituirea cuvintelor „limba moldovenească”, „limba de stat”, „limba oficială”, „limba maternă” și „limba noastră” la orice formă

gramaticală, în toate actele normative adoptate de Parlament, cu cuvintele „limba română” la forma gramaticală corespunzătoare. Prin urmare, sesizarea în partea referitoare la controlul constituționalității articolelor I, III, IV, V și VI din Legea nr. 52 din 16 martie 2023 pentru implementarea considerentelor unor hotărâri ale Curții Constituționale este inadmisibilă.

29. Referitor la prevederile articolului II din Legea contestată, care declară desuet textul „funcționând pe baza grafiei latine” de la articolul 13 alineatul (1) din Constituția Republicii Moldova și textul „în baza grafiei latine” de la articolul 6 alineatele (2) și (3) din Legea nr.173/2005 cu privire la prevederile de bază ale statutului juridic special al localităților din stânga Nistrului (Transnistria), Curtea a reținut următoarele.

30. Cercetând textul Constituției de pe portalul legislativ oficial *legis.md*, Curtea a observat că formula „funcționând pe baza grafiei latine” a rămas parte componentă a articolului 13 alin. (1) din Constituția, dar în subsolul articolului se face mențiunea: „Art.13 al. (1) se constată desuetudinea textului „funcționând pe baza grafiei latine” prin LP52 din 16.03.23, MO97-99/24.03.23, art. 150; în vigoare 24.03.23”.

31. Pentru a vedea dacă Parlamentul poate declara desuete texte din Constituție și dintr-o lege, Curtea va analiza articolul II din Legea nr. 52 din 16 martie 2023 prin prisma articolului 72 din Constituție și în lumina jurisprudenței Curții Constituționale, inclusiv a Hotărârii nr. 17 din 4 iunie 2018.

B. Fondul cauzei

32. În Hotărârea sa nr. 17 din 4 iunie 2018, Curtea a aplicat, de o manieră inedită pentru sistemul juridic din Republica Moldova, instituția juridică a desuetudinii legilor, deși desuetudinea actelor normative exista atât în Legea nr. 780 din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, cât și în Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, care a înlocuit-o pe prima. Astfel, articolul 74 alin. (1) lit. e) din această ultimă Lege stabilește că acțiunea actului normativ încetează dacă actul a devenit desuet.

33. La § 22 din Hotărârea nr. 17 din 4 iunie 2018, Curtea a reținut că poate verifica constituționalitatea unei legi dacă se poate afirma că aceasta produce efecte în general, adică dacă nu *a căzut în desuetudine*. „Căderea în desuetudine a unei legi presupune, pe de o parte, lipsa utilizării îndelungate și continuate a acesteia, iar pe de altă parte, existența unei practici opuse în cadrul comunității. Această teorie constituie, de fapt, o formă de cooperare inteligentă între judecători, *i.e.* Curtea Constituțională sau instanțele de drept comun, și legislativ, care contribuie la asanarea ordinii juridice de legile care nu mai sunt utile pentru contemporaneitate”.

34. Din jurisprudența Curții Constituționale relevantă, inclusiv analiza efectuată de Curte la §§ 24-28 din Hotărârea nr. 17 din 4 iunie 2018, decurge că aplicarea desuetudinii ține de competența judecătorilor constituționali sau de drept comun. Doar judecătorii pot declara desuetă o prevedere normativă, pentru că aceasta și-a pierdut legitimitatea.

35. Spre deosebire de judecători, legislativul are posibilitatea de a abroga legile pe care le-a adoptat. Pe lângă competența amendării, posibilitatea

HOTĂRÂRE PRIVIND CONTROLUL CONSTITUȚIONALITĂȚII LEGII NR. 52 DIN 16
MARTIE 2023 PENTRU IMPLEMENTAREA CONSIDERENTELOR UNOR HOTĂRÂRI ALE
CURȚII CONSTITUȚIONALE

abrogării unei legi reprezintă instrumentul propriu al legislativului de eliminare din circuitul juridic a unei legi care nu a fost aplicată o perioadă îndelungată de timp fie pentru că este nerezonabilă, fie pentru că relațiile sociale au evoluat, căpătând forme care nu mai pot fi încadrate în limitele acesteia. În orice caz, atât amendarea unei legi desuete, cât și abrogarea sa se face de către Parlament prin adoptarea unei legi noi. Acesta este atribuția de bază și funcția ce determină rațiunea de a fi a Parlamentului, potrivit articolului 72 din Constituție. Declararea desuetudinii legilor reprezintă o atribuție improprie pentru legislativ și, prin urmare, adoptând articolul II din Legea nr. 52 din 16 martie 2023, Parlamentul și-a depășit competența prevăzută de articolul 72 din Constituție.

36. În consecință, Curtea confirmă respectarea exigențelor jurisprudenței constituționale în formularea textului articolului 13 alin. (1) din Constituție: „Limba de stat a Republicii Moldova este limba română, funcționând pe baza grafiei latine”.

Din aceste motive, pe baza articolelor 135 alin. (1) litera a) și 140 din Constituție, 26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, 6, 61, 62 lit. a) și 68 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

HOTĂRĂȘTE:

1. *Se admite parțial* sesizarea privind controlul constituționalității Legii nr. 52 din 16 martie 2023 pentru implementarea considerentelor unor hotărâri ale Curții Constituționale depusă de doamna Zinaida Greceanâi și de domnii Vlad Batrâncea și Vladimir Voronin, deputați în Parlamentul Republicii Moldova.

2. *Se declară neconstituțional* articolul II din Legea nr. 52 din 16 martie 2023 pentru implementarea considerentelor unor hotărâri ale Curții Constituționale.

3. *Se declară inadmisibilă* sesizarea în partea referitoare la controlul constituționalității articolelor I, III, IV, V și VI din Legea nr. 52 din 16 martie 2023 pentru implementarea considerentelor unor hotărâri ale Curții Constituționale.

4. Prezenta hotărâre este definitivă, nu poate fi supusă niciunei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președinte

Domnica MANOLE

Chișinău, 11 martie 2024
HCC nr. 8
Dosarul nr. 94a/2023